

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

สรุป

1. ประโยคคำถามที่ต้องการคำทอบรับหรือปฏิเสธ (Yes - no questions)

ลักษณะแทรกต่างกันของประโยคคำถามแบบนี้ระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาไทยที่สำคัญคือ ภาษาอังกฤษใช้การสับเปลี่ยนของประธานและกริยา โดยกริยาช่วยจะอยู่หน้าประธานและกริยาแท้ ใช้เครื่องหมายคำถามกำกับท้ายประโยค และมีเสียงหอดท้ายประโยคเป็นเสียงขึ้น นอกจากนี้ลักษณะในภาษาอังกฤษชี้ว่าภาษาไทยไม่มีกริยา แต่ภาษาอังกฤษชี้ว่าภาษาไทยไม่มีกริยาช่วย และ/หรือกริยาแท้เพื่อให้สอดคล้องกับประธานและการ

ส่วนในภาษาไทย ลักษณะที่แสดงรูปคำถามก็คือลงท้ายแสดงคำถาม หรือไม่ หรือเป็น หรือเป็นล่า หรือยัง ที่เติมลงไปท้ายประโยคบอกเล่าเห็นนั้น แต่ภาษาอังกฤษไม่มีใช้ดังนั้น นักเรียนไทยจึงประสบความยุ่งยากเมื่อใช้ประโยคคำถามภาษาอังกฤษชนิดนี้

อย่างไรก็ตาม ถ้าจะเปรียบเทียบกันแล้วในประโยคคำถามแบบที่ต้องการคำทอบรับหรือปฏิเสธทั้งหมด ประโยคที่ใช้กริยาช่วยแล้วกริยาแท้ไม่ต้องเติมวิเศษจัย และกริยาช่วยที่ใช้ได้กับทุกประธานโดยไม่ต้องเปลี่ยนรูป เช่น can, will, may, must, should จะมีปัญหาตอนนักเรียนไทยในเรื่องการเติมวิเศษจัยน้อยกว่าประโยคคำถามที่ใช้ do เพราะนักเรียนต้องคำนึงถึงการเติมวิเศษจัยที่กริยาช่วย do เพื่อให้สอดคล้องกับประธานและการคุย ส่วนประโยคคำถามที่ใช้กริยา be และ have จะมีปัญหามากกว่าประโยคคำถามอื่น ๆ เพราะนักเรียนต้องเข้าใจการเติมวิเศษจัยแห่งที่กริยาช่วยและกริยาแท้ ในขณะที่ภาษาไทยไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปร่างกริยาเลย เป็นแต่เพียงเติมคำช่วยกริยาลงไปหน้าหรือหลังกริยาแท้เท่านั้น

2. ประโยคคำถามทอส์ร้อย (Tag - questions)

ประโยคคำถามแบบนี้ในภาษาอังกฤษมีรูปประโยคต่างไปจากประโยคคำถาม

แบบที่สองการคําตอบรับหรือปฏิเสธ แต่ในภาษาไทยยังคงใช้รูปประโยคเหมือนประโยค
คําถามแบบที่สองการคําตอบรับหรือปฏิเสธ เพียงแต่ใช้คำลงท้ายแสดงคําถามเป็น ไม่ใช่หรือ
ใช่ไหม จริงหรือเปล่า จริงไหม ใช่หรือเปล่า และ จริงหรือ และจะปรากฏให้เห็นใน
ประโยคบอกเล่าและประโยคปฏิเสธ

ลักษณะที่สำคัญของประโยคคําถามแบบนี้ในภาษาอังกฤษก็คือ ประโยคส่วนหลังชั้ง
แสดงรูปคําถามอย่างสั้น และมีกฎเกณฑ์การใช้รับชื่อกว่าภาษาไทยมาก เช่น ตอนสัมภาษณ์
ของประชาชนกับภาริยาช่วย การใช้ประโยคส่วนหลังให้สอดคล้องกับประโยคนำ การใช้
กริยาช่วยและสรรพนาในสอดคล้องกับประชาชนและการในประโยคนำ การใช้รูปบ่อเพื่อ
เป็นปฏิเสธ การใช้เครื่องหมายคําถาม และลักษณะเลียงหอด้วยประโยค ซึ่งลักษณะ
เหล่านี้ไม่ใช้ในภาษาไทยเลย ดังนั้น จึงเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยอย่างยิ่ง เพราะ
ภาษาไทยไม่ท่องคำนึงถึงการเปลี่ยนคําลงท้ายแสดงคําถามเลย ไม่อาจจะใช้กับประโยคบอก-
เล่าหรือปฏิเสธ

สรุปแล้ว ปัญหาของนักเรียนในเรื่องคําถามต่อส้าย (Tag - questions) นี้
ที่นักเรียนเนื่องจากปัญหาในทำนองเดียวกับประโยคคําถามแบบที่สองการคําตอบรับหรือปฏิเสธ
ซึ่งได้แก่เรื่องการเติมวิภาคปัจจัย การเรียงลำดับคําในประโยค เครื่องหมายและลักษณะ
เลียงหอด้วยประโยคแล้ว ยังมีเรื่องการใช้รูปบ่อของรูปปฏิเสธ การใช้รูปประโยคนำ
ตามความคาดหวังของผู้พูด และการเลือกใช้รูปประโยคส่วนหลังซึ่งขึ้นอยู่กับประโยคนำ
เหล่านี้ทำให้การเรียนเรื่องประโยคคําถามต่อส้าย (Tag - questions) บุกยาก
สำหรับนักเรียนกว่าการเรียนเรื่องประโยคคําถามที่สองการคําตอบรับหรือปฏิเสธ

3. ประโยคคําถามที่ใช้คําแสดงคําถาม (Wh - questions)

จากการเปรียบเทียบในบทที่ 4 จะเห็นว่า ลักษณะที่เหมือนกันของประโยค[†]
คําถามแบบนี้ในภาษาอังกฤษและภาษาไทยก็คือ ทั้งที่ใช้คําแสดงคําถามทุกประโยค แต่
ลักษณะอื่น ๆ ยังคงแตกต่างกัน เช่น การเรียงลำดับคํา ทำแนงของคําแสดงคําถาม
การเติมวิภาคปัจจัยที่กริยา และการใช้เครื่องหมายคําถาม ส่วนเรื่องเลียงหอด้วยประโยค[†]
ก็จะมีปัญหาน้อยหรือไม่เป็นปัญหาในการสื่อความหมาย เพราะทั้งสองภาษาไม่เลียงหอด้วย
ประโยคเป็นเลียงตกเหมือนกัน

ในเรื่องการเรียนคำศัพท์ ประโยชน์ค่าดำเนินที่ใช้ who, what, whose, which, how much, how many ที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยชน์จะมีปัญหาสำหรับนักเรียน น้อยกว่าประโยชน์ค่าดำเนินที่ใช้คำอื่น ๆ เพราะทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทยมีคำแสดงค่าดำเนินอยู่ทุกประ惰ค์และมีการใช้ตามประธานเช่นเดียวกัน นักเรียนจะไม่มีปัญหานอกเรื่องการสัมภาษณ์ของประธานกับกริยาให้เป็นรูปค่าดำเนิน เช่น

<u>Who</u>	<u>fell from the tree ?</u>	<u>ใคร</u>	<u>ตกจากต้นไม้</u>
<u>What</u>		<u>อะไร</u>	

ประโยชน์ที่ใช้คำแสดงค่าดำเนินอื่น ๆ ที่เหลือ เช่น why, where, when, how และ who(m), what, whose, how much, how many ที่ทำหน้าที่เป็นกรรมหรือประกอบบุพบธจะมีปัญหาต่อนักเรียนมากกว่า เพราะนักเรียนต้องค่านึงถึงการเปลี่ยนรูปประโยชน์เป็นค่าดำเนิน โดยใช้กริยาช่วยนำประธาน และยังต้องค่านึงถึงตำแหน่งของคำแสดงค่าดำเนินที่ต่างกันของภาษาไทย เพราะในภาษาอังกฤษคำแสดงค่าดำเนินอยู่ทุกประ惰ค์ทั้งหมด แต่ในภาษาไทยจะอยู่ท้ายประ惰ค์ทั้งหมด เช่น

<u>When</u>	<u>did he come ?</u>	<u>เขามา</u>	<u>เมื่อไร</u>
<u>Why</u>			<u>ทำไม</u>
<u>Who(m)</u>	<u>did you see ?</u>	<u>คุณเห็น</u>	<u>ใคร</u>
<u>What</u>			<u>อะไร</u>

ประโยชน์ที่ใช้ when และ why อาจจะมีปัญหาน้อยกว่าประโยชน์ที่ใช้คำแสดงค่าดำเนินอื่น ๆ เพราะในภาษาไทยมีรูปประ惰ค์ที่ใช้ เมื่อไร และ ทำไม ทั้งประ惰ค์ เช่น
When will he come ? เมื่อไร เข้าจะมา
Why did he come late ? ทำไม เข้า (ดึง) มาสาย

นอกจากนี้ คำแสดงค่าดำเนินภาษาอังกฤษบางคำยังมีวิธีใช้ต่างกันของภาษาไทย ซึ่งจะกล่าวให้เกิดปัญหาแก่นักเรียนได้ เช่น

who ที่ทำหน้าที่เป็นกรรมหรือประกอบบุพบธในภาษาเขียนอย่างเป็นทางการ จะใช้เป็น whom

how much จะต้องความคุ้ยนน้ำที่มันไม่ได้

how many ต้องความคุ้ยนน้ำที่มันได้และเป็นพูพจน์

หรือมีฉันนั้นลักษณะหรือการใช้คำแสดงคำถานของภาษาไทยอาจทำให้เกิดปัญหา

แกนกเรียน เช่น

ของใคร ในภาษาไทยจะ ของ ได้ซึ่งทำให้สับสนกับความหมายของ ใคร
ที่ไหน ในทางกรณีจะ ที่ ได้ทำให้สับสนกับความหมายของ ไหน ซึ่งตรงกับ

กี่ และ เท่าไร มีวิธีใช้มากกว่า how many และ how much เช่น
เท่าไร อาจใช้กับนามที่มันได้ก็ได้ เช่น

หองน้ำมี เท่าไร

(How many people are there in this class)

เขารายพบที่เท่าไร

(What chapter is he studying ?)

กี่ อาจใช้ถานเวลาได้ เช่น

คุณจะไป กี่ โมง

(What time will you leave ?)

ดังนั้น นักเรียนไทยจึงประสบปัญหาในการใช้คำแสดงคำถานเหล่านี้ นอกเหนือจากปัญหาในเรื่องการเรียงลำดับคำและทำแนงของคำแสดงคำถานดังกล่าวแล้ว

4. ประโยชน์คำถานแบบให้เลือกตอบ

กฎประโยชน์ในภาษาอังกฤษจะมี or เชื่อมคำหรือความที่ให้เลือกตอบ ส่วนในภาษาไทยใช้คำ หรือ เชื่อม

ส่วนในประโยชน์น้ำ or จะมีลักษณะเหมือนประโยชน์คำถานที่ต้องการคำตอบร่วมหรือปฏิเสช หรือประโยชน์คำถานที่ใช้คำแสดงคำถาน แต่ใช้คำแสดงคำถานจะต้องเดินความที่ให้เลือกตอบท้ายประโยชน์อย่างนี้ เช่น

Do you like tea or coffee ?

คุณชอบน้ำชา หรือกาแฟ

What do you like; tea or coffee ?

คุณชอบอะไร น้ำชา หรือกาแฟ

จะเห็นว่าประ惰คตันที่มีลักษณะเหมือนประ惰คตานามที่ต้องการคำตอบวันนี้หรือปัจจุบัน หรือประ惰คตานามที่ใช้คำแสดงคตานาม ดังนั้น มัญหาในการใช้รูปประ惰คตันที่นี้เหมือนกับมัญหาในเรื่องประ惰คตานามทั้ง 2 แบบที่กล่าวมาแล้ว ลักษณะที่เพิ่มเข้ามาก็คือ การใช้คำหรือความในใจเลือกตอบในส่วนหลัง ซึ่งจะต้องเป็นคำชนิดเดียวกันเสมอ เช่น กิริยาบัญญิริยา นามบัญญานาม เป็นต้น มัญหาในเรื่องนี้ก็คือ มักเรียนอาจใช้รูปคำผิด เพราะในภาษาอังกฤษมีรูปการเปลี่ยนประเทชของคำหลายวิธี¹ ซึ่งนักเรียนจะต้องจำวิธีการและใช้ได้อย่างถูกต้องด้วย

จากข้อแตกต่างระหว่างประ惰คตานามภาษาอังกฤษกับภาษาไทยที่กล่าวมาแล้ว พอกจะสรุปได้ว่า ลักษณะที่เป็นมัญหาสำคัญ ๆ สำหรับนักเรียนก็คือ

1. การเพิ่มวิภาคิจัยที่กิริยาเพื่อให้สอดคล้องกับประชานและกาล
2. การเรียงลำดับคำในประ惰ค
3. ลักษณะ เลี่ยงหออกท้ายประ惰ค
4. เครื่องหมาย
5. ความหมายของคตานามหรือคำที่แสดงรูปคตานาม

เพื่อที่จะทำให้ทราบว่า คตานามชนิดใดมีมัญหาสำหรับนักเรียนมากน้อย程度 สามารถจำแนกได้ตามลักษณะดังนี้

¹ เช่น beauty (นาม) → beautiful (คุณศพท)

classic (นาม) → classical (คุณศพท)

danger (นาม) → dangerous (คุณศพท)

มัญญาที่มี เพื่อเปรียบเทียบกัน คั่งนี้

๐ หมายถึง ลักษณะที่ไม่เป็นมัญญาสำคัญในการสื่อความหมาย (เช่น ลักษณะที่หังภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีเหมือนกัน)

๑ หมายถึง ลักษณะที่เป็นมัญญาสำคัญในการสื่อความหมายในทางกราฟ (เช่น ลักษณะที่ภาษาไทยมีมากกว่าภาษาอังกฤษ แต่อารมณ์ส่วนที่คล้ายกันอยู่ด้วย เช่น คำแห่งของ ท่าไม มีหังอยู่ทั้งประโยคเมื่อ why ของภาษาอังกฤษ และยังปรากฏท้ายประโยคให้อึกด้วย)

๒ หมายถึง ลักษณะที่เป็นมัญญาสำคัญในการสื่อความหมายอย่างยิ่ง เช่น ลักษณะที่ภาษาไทยไม่มีแต่ภาษาอังกฤษมี หรือลักษณะที่หังสองภาษามี แก้วซึ่งต่างกัน เช่น มีคำแสดงคำถ้า แต่ปรากฏทางคำแห่งกัน เป็นตน

ให้ Q. หมายความถึง "ประโยคคำถ้าที่ขึ้นต้นด้วยกริยา" เช่น Q. do
หมายถึงประโยคคำถ้าที่ขึ้นต้นด้วยกริยา do

* หมายถึงลักษณะที่ไม่เกี่ยวข้องหรือไม่ปรากฏในคำถ้าชนิดนั้น ๆ เช่น คำแห่งของคำแสดงคำถ้าในเรื่องประโยคคำถ้าที่ต้องการคำตอบรับหรือปฏิเสธ จะเป็น *

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบมัธยุหาของประโยคคำนิยามที่มีต่อนักเรียนไทย

ชนิดของประโยคคำนิยาม	ชนิดของมัธย						คะแนนรวม	
	การเติม วิภาค - ปัจจัย	การเรียงลำดับคำ		ลักษณะเดิม ของคำ ประพจน์	เครื่องหมาย	มัธย อัน ๆ		
		ทำແນະของ คำแสง คำตาม	การสับเปลี่ยน ประพจน์ กับกริยา					
1. <u>ประโยคคำนิยามที่ต้องการคำตอบรับหรือปฏิเสธ</u>								
1.1 Q. <u>do</u>	2	x	2	1	2	x*	7	
1.2 Q. <u>be</u>	2	x	2	1	2	2*	9	
1.3 Q. <u>have</u>	2	x	2	1	2	x	7	
1.4 Q. <u>will</u>	0	x	2	1	2	x	5	
1.5 Q. <u>should</u>	0	x	2	1	2	x	5	
1.6 Q. <u>can</u>	0	x	2	0	2	x	4	
1.7 Q. <u>may</u>	0	x	2	0	2	x	4	
1.8 Q. <u>must</u>	0	x	2	1	2	x	5	

* ข้อ 1.2 หมายถึงมัธยได้ร่วมกับการใช้กริยา be ในรูปประโยคหลายชนิดซึ่งจะมีความหมายต่าง ๆ กันเมื่อเปรียบเทียบกับภาษาไทย เช่น อาจหมายถึง เป็น อยู่ หรือ หรือกริยาอกรรมยอย

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ชนิดของประโยคคำถาม	การเติม วิภาค - ปัจจัย	ชนิดของผู้พูด					คะแนน รวม
		การเรียงลำดับคำ ทำ句型ของ คำแสดง คำถาม	การลับนัยของ ภาษา ภัณฑ์	ลักษณะเสียง หอดหาย ประโยค	เครื่อง หมาย	ผู้พูด อัน ๆ	
1.9 ประโยคคำนามที่แสดงการขอร้อง อย่างสุภาพ	2	*	2	0	2	1*	7
2. ประโยคคำนามต่อสร้อย (Tag Questions)							
2.1 ประโยคที่มีประโยคนำเป็นรูปบอกเจ้า							
ประโยคนำ	2	*	0	2	2	0	16
ประโยคสร้อย	2	*	2	2	2	2*	
2.2 ประโยคที่มีประโยคนำเป็นรูปปฏิเสธ							
ประโยคนำ	2	*	0	2	2	1*	15
ประโยคสร้อย	2	*	2	2	2	*	

* ข้อ 1.9 หมายถึงผู้พูดที่เกี่ยวกับการใช้คำแสดงความหมายขอร้องโดยเนาะ เช่น please, mind ชั่งจะทำให้รู้สึกวิชาเปลี่ยนไป

* ข้อ 2.1 หมายถึงผู้พูดเกี่ยวกับการใช้และการบอกรูปปฏิเสธ

* ข้อ 2.2 หมายถึงผู้พูดเกี่ยวกับการใช้รูปปฏิเสธในประโยค

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ชนิดของประโยคคำถาม	ชนิดของปัญหา						คะแนนรวม	
	การเดิน วิธี - ปัจจัย	การเรียนจำคำ		ลักษณะเสียง หอพักไทย ประโยค	เครื่องหมาย	ปัญหาอื่น ๆ		
		คำแห่งของ คำแสดง คำถ้า	การสัมภาษณ์ ภาษาไทย กับกริยา					
3. ประโยคคำถามที่ใช้คำแสดงคำถ้า (Wh - questions)								
3.1 Q. <u>when</u>	2	1	2	0	2	*	7	
3.2 Q. <u>where</u>	2	2	2	0	2	*	8	
3.3 Q. <u>why</u>	2	1	2	0	2	*	7	
3.4 Q. <u>how</u>	2	2	2	0	2	1*	9	
3.5 Q. how + Adj.	2	2	2	0	2	1*	9	

* ข้อ 3.4 หมายถึงปัญหาเกี่ยวกับความหมายซึ่งอาจสับสนกับคำแสดงคำถ้าอื่นเมื่อเปรียบเทียบกับความหมายหรือการใช้

คำแสดงคำถ้าในภาษาไทย เช่น อาจใช้ what แทน how เป็นต้น.

* ข้อ 3.5 เช่นเดียวกับข้อ 3.4 แต่อาจใช้ what แทน how + Adj.

ตารางที่ 6 (ก)

ชนิดของประโยคคำถาม	การเติม วิภาค - บังจัย	ชนิดของมีน้ำ						คะแนน รวม	
		การเรียงลำดับคำ		ลักษณะเสียง ทอคพาย ประโยชน์	เครื่อง หมาย	มีน้ำ อื่น ๆ			
		คำแห่งของ คำแสดง คำถาน	การสลับที่ของ ประชาน กับกริยา						
3.6 Q. <u>who</u>		2	0	0	0	2	*	4	
3.7 Q. <u>what</u>	เมื่อเป็นประชาน	2	0	0	0	2	*	4	
3.8 Q. <u>whose</u>	หรือประกอบประ-	2	0	0	0	2	1*	5	
3.9 Q. <u>which</u>		2	0	0	0	2	1*	5	
3.10 Q. <u>how much</u>	ฐานของประโยชน์	2	2	0	0	2	2*	8	
3.11 Q. <u>how many</u>		2	2	0	0	2	2*	8	

* ข้อ 3.8 เช่นเดียวกับข้อ 3.4 แต่อาจใช้ who แทน whose เพราะในภาษาไทยจะบุพพห์ ของ ในคำ ของใคร ได้.

* ข้อ 3.9 เช่นเดียวกับข้อ 3.4 แต่อาจใช้ where แทน which เพราะภาษาไทยจะบุพพห์ ที่ ในคำ ที่ไหน ได้ในบางกรณี.

* ข้อ 3.10 หมายถึงมีน้ำเกี่ยวกับการใช้ชนิดของคำนามตามหลังคำแสดงคำถาน.

* ข้อ 3.11 เช่นเดียวกับข้อ 3.10 และบังมีน้ำเกี่ยวกับการทำให้เป็นรูปพูพานอีกด้วย.

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ชนิดของประโยคคำถาม	ชนิดของน้ยหา						คะแนน รวม	
	การเติม วิภาค - ปัจจัย	การเรียงลำดับคำ		ลักษณะเสียง หอคหาย ประโยชน์	เครื่อง หมาย	น้ยหา อ่น ๆ		
		คำแห่งของ คำแลกง คำถาม	การสับเปลี่ยน ประชาน กับกริยา					
3.12 Q. <u>who</u>	เมื่อเป็นกรรม	2	2	0	2	*	8	
3.13 Q. <u>what</u>	หรือประกอบ	2	2	0	2	*	8	
3.14 Q. <u>whose</u>	หรือประกอบ	2	2	0	2	1*	9	
3.15 Q. <u>which</u>	กรรมของ -	2	2	0	2	1*	9	
3.16 Q. <u>how much</u>	ประโยชน์	2	2	0	2	2*	10	
3.17 Q. <u>how many</u>	ประโยชน์	2	2	0	2	2*	10	

* ข้อ 3.14 เช่นเดียวกับข้อ 3.8

* ข้อ 3.15 เช่นเดียวกับข้อ 3.9

* ข้อ 3.16 เช่นเดียวกับข้อ 3.10

* ข้อ 3.17 เช่นเดียวกับข้อ 3.11

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ชนิดของประโยคคำถ้า	ชนิดของปัญหา						คะแนน รวม	
	การเติม วิภาค - ปัจจัย	การเรียงลำดับคำ		ลักษณะเสียง หอคหาย ประโยชน์	เครื่องหมาย	ปัญหา อื่น ๆ		
		คำแห่งของ คำแสดง คำถ้า	การสลับที่ของ ประชาน กับกริยา					
4. ประโยคคำถ้าแบบให้เลือกตอบ (Or questions)								
4.1 ประโยคที่มีส่วนหนึ่งเป็นรูปคำถ้า แบบตอบรับหรือปฏิเสธ								
4.1.1 ประโยคส่วนหนึ่ง	2	*	2	*	2	*	11	
4.1.2 ส่วนหลัง <u>or</u>	0	*	*	2	2	1*		
4.2 ประโยคที่มีส่วนหนึ่งเป็นรูปคำถ้า ที่ใช้คำแสดงคำถ้า								
4.2.1 ประโยคส่วนหนึ่ง	2	2	2	0	2	*	13	
4.2.2 ส่วนหลัง <u>or</u>	0	*	*	2	2	1*		

* ข้อ 4.1.2 หมายถึงปัญหาการใช้คำห่อหือความชนิดเดียวกันโดยตลอด。

* ข้อ 4.2.2 เช่นเดียวกับข้อ 4.1.2.

คำตอบรับหรือปฏิเสธ จะมีปัญหารองลงไป ส่วนประโยคคำถามที่ใช้คำแสกงคำถามจะไม่มีปัญหาในเรื่องนี้ เพราะทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีเลียงหอพากย์ประโยคเป็นเลียงหากเนื่องอกัน

4. เครื่องหมาย เป็นปัญหาสำคัญในประโยคคำถามทุกชนิด เพราะภาษาไทยไม่วิธีการนี้

5. ปัญหาอื่น ๆ ประโยคคำถามต่อร้อยมีปัญามากที่สุดในเรื่องการใช้รูปปฏิเสธ และการใช้รูปของรูปปฏิเสธในประโยคสอง หั้งจังท้องค่านึงถึงรูปประโยคส่วนหน้า และความตั้งใจของบุพคดาย

ประโยคที่ใช้ how much, how many ที่มีปัญามากเซนกัน ในเรื่องการใช้ชนิดของคำนามตามหลังคำเหล่านี้ ชั่งภาษาไทยไม่คำนึงถึงนัก

ส่วนประโยคที่มีปัญหาปลีกย่อยอื่น ๆ ที่รอง ๆ ลงไป คุณนิคของปัญหาได้จากการถ้าจะเรียงชนิดของประโยคคำถามเหล่านี้จากประโยคที่มีปัญหาน้อยที่สุดไปประโยคที่มีปัญามากที่สุดตามลำดับ โดยพิจารณาจากคะแนนในการจะเป็นดังนี้

1. ประโยคที่ใช้ who, what, whose, which, how much และ how many เป็นประธานของประโยค และประโยคที่ใช้ how much และ how many จะมีปัญามากที่สุด ประโยคที่ใช้ who, what จะมีปัญหาน้อยที่สุดในกลุ่ม

2. ประโยคคำถามแบบที่ต้องการคำตอบรับหรือปฏิเสธ (Yes-no questions) และประโยคที่ใช้กริยา be จะมีปัญามากที่สุด ประโยคที่ใช้ have และ do จะมีปัญหารองลงมา ส่วนประโยคคำถามที่ใช้ will, should, can, may, must จะมีปัญหาน้อยที่สุดในกลุ่ม

3. ประโยคคำถามที่ใช้ when, where, why, how, how + Adj. และประโยคที่ใช้ how กับ how + Adj. จะมีปัญามากที่สุดในกลุ่ม

4. ประโยคคำถามที่ใช้ who, what, whose, which, how much, how many เป็นกรรมของประโยค ในกลุ่มนี้ประโยคที่ใช้ how much, how many จะมีปัญามากที่สุด ประโยคที่ใช้ who, what มีปัญหาน้อยที่สุด

5. ประโยคคำถานแบบให้เลือกตอบ (Or - questions) ประโยคที่ใช้คำแสดงคำถานในประโยคส่วนหน้าจะมีปัญหามากกว่าประโยคที่ใช้รูปประโยคแบบที่ต้องการคำตอบรับปฎิเสธในประโยคส่วนหน้า

6. ประโยคคำถานท่อสร้อย (Tag - questions) ประโยคที่มีรูปประโยคนำเป็นประโยคบอกเล่าจะมีปัญหามากกว่าประโยคที่ใช้รูปประโยคนำเป็นรูปปฎิเสธ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครู

1.1 ถ้าสามารถทำได้ ครุภารสอนประโยคที่มีปัญหาน้อยที่สุดก่อน และจึงสอนประโยคที่มีปัญหามากขึ้นตามลำดับ เช่น ถ้าจะสอนประโยคคำถานที่ใช้คำแสดงคำถานควรสอนประโยคที่ใช้ who, what, whose, which ที่หน้าที่เป็นประธานของประโยคก่อน เพราะมีรูปประโยคเหมือนของภาษาไทยมากที่สุด ส่วนประโยคคำถานที่ใช้คำแสดงคำถานที่คำอื่น ๆ ซึ่งมีกริยาช่วยนำประธานควรเรียนหลังจากที่นักเรียนได้เรียนประโยคคำถานแบบที่ต้องการคำตอบรับหรือปฎิเสธไปแล้ว เพื่อจะได้ใช้คัมภีรานี้เรื่องการสอนที่ของประธานกับกริยาเสียก่อน และเน้นเฉพาะเรื่องทำแท้งของคำแสดงคำถานซึ่งต่างกันของภาษาไทยเพียงอย่างเดียว

ในเรื่องประโยคคำถานแบบที่ต้องการคำตอบรับหรือปฎิเสธ ครุภารสอนประโยคที่ใช้ will, should, can, may, must ก่อนที่จะสอนประโยคที่ใช้ be และ have

ประโยคคำถานแบบให้เลือกตอบ (Or - questions) ครุภารสอนหลังจากที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว และควรจะสอนประโยคที่มีประโยคส่วนนำเป็นรูปประโยคคำถานที่ใช้คำแสดงคำถานไปแล้ว และควรจะสอนประโยคที่มีประโยคส่วนนำเป็นรูปประโยคคำถานแบบที่ต้องการคำตอบรับหรือปฎิเสธ ก่อนสอนรูปประโยคที่มีประโยคส่วนนำเป็นประโยคคำถานที่ใช้คำแสดงคำถาน เพราะมีปัญหาน้อยกว่า

ประโยคคำถานท่อสร้อย (Tag - questions) ครุภารสอนหลังจากที่นักเรียนได้เรียนเรื่องประโยคคำถานแบบที่ต้องการคำตอบรับหรือปฎิเสธจนคล่องแล้ว

เพราะจะมีผู้ที่ในเรื่องการใช้คำตามอย่างสันติจะต้องสอนคล่องกับประโยชน์ส่วนหน้า และการใช้รูปของรูปปฏิเสธในประโยชน์ส่วนหนังเพิ่มเข้ามา ถ้านักเรียนมีทักษะในการใช้รูปประโยชน์ส่วนหนังเพิ่มที่ต้องการคำตอบรับหรือปฏิเสธแล้วก็ย่อมจะเรียนประโยชน์ค่าตามตัวอย่างง่ายขึ้น ในเรื่องประโยชน์ค่าตามแบบนี้ ครูควรสอนประโยชน์ที่มีประโยชน์นำเป็นรูปปฏิเสธก่อนสอนประโยชน์ที่มีประโยชน์นำเป็นรูปบอกเล่า เพราะมีผู้คนอยู่กว่า

1.2 การสอน แบบฝึกหัด และการทดสอบ ควรคำนึงถึงสิ่งที่เป็นผู้ที่ สำหรับนักเรียน ครูควรใช้ชุดกรณี สร้างแบบฝึกหัดที่ช่วยในการฝึกเพื่อแก้ไขที่เป็นผู้ที่ ของเด็กของตน

1.3 ครูพึงระลึกว่า การฝึก (drill) จะช่วยแก้ผู้ที่ทางด้านภาษาไปอย่างดี ดังนั้น ครูควรใช้การฝึกโดยใช้รูปประโยชน์ส่วนหน้าขั้นพื้นฐาน เพื่อให้นักเรียนจากจำและใช้ได้อย่างคล่องแคล่วก่อน เพื่อจัดผู้ที่เรื่องประโยชน์ขั้นตอน และการฝึกที่ละเอียด เพื่อไม่ให้นักเรียนลับสน

1.4 ครูไม่ควรสอนลักษณะที่ตรงกันข้ามกันในเวลาเดียวกัน โดยเฉพาะในระดับชั้นที่เป็นการพื้นฐานให้นักเรียน เ�รานักเรียนจะลับสน เช่น ไม่ควรสอนการใช้ how much, how many พูดกันไป เ�รานักเรียนจะลับสนเรื่องคำนามที่ความหลังคำทั้งสอง ควรสอนและลับกันที่ละเรื่อง

1.5 ครูควรเข้าใจลักษณะประโยชน์ภาษาอังกฤษและภาษาไทยอย่างดี และสามารถชี้ให้เห็นความแตกต่างระหว่างภาษาทั้งสองได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับนักเรียน

2.1 นักเรียนพึงระลึกไว้เสมอว่า ไม่มีภาษาใดที่จะเหมือนกับอีกภาษาหนึ่ง ทุกประการ ดังนั้น เมื่อเรียนโครงสร้างภาษาอังกฤษจึงไม่ควรใช้การแปลเทียบกับภาษาไทยเป็นอันขาด

2.2 การฝึกประโยชน์ที่มีผู้ที่ในใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว เสียก่อนเพื่อ เป็นพื้นฐานในการฝึกประโยชน์ที่มีผู้ที่มีผู้คนช้อนขึ้น

3. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้แต่งแบบเรียน

- 3.1 แบบเรียนและแบบฝึกหัดควรจัดเรียงตามลำดับจากประโยชน์ที่มีปัญหา
น้อยไปทางประโยชน์ที่มีปัญหามาก² และควรเน้นปัญหาที่ละเอียดในแต่ละแบบฝึกหัด
- 3.2 ตัวอย่างที่ใช้ ควรเป็นประโยชน์ที่นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตระหว่างวันได้
และครุณลักษณะที่สำคัญทางไวยากรณ์ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องในประโยชน์ค่าตามชนิดนั้น ๆ

4. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไป

เนื่องจากการศึกษารังนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการศึกษาเรื่องประโยชน์ค่าตาม
จริงไม่ได้กลุ่มประโยชน์ค่าตามกรอบทฤษฎิก ดังนั้น ผู้ที่สนใจศึกษาเพิ่มเติมจากเรื่องนี้ เช่น
การศึกษาเรื่องประโยชน์ค่าตามแบบปฏิเสธ หรือประโยชน์ค่าตามย่อย ๆ อื่น ๆ หรืออาจ
เปรียบเทียบประโยชน์ค่าตามค่าตอบรับระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาไทยโดยวิธีเดียวกัน
เพื่อความสมมูลของ การวิจัยในโอกาสต่อไป

อนึ่ง จากผลของการวิจัยครั้งนี้ได้เสนอแนะการจัดลำดับการสอนเรื่องประโยชน์ค่า
ค่าตามภาษาอังกฤษให้แก่ครูไว้ด้วย จึงน่าจะทำการทดลองสอนตามนั้นถือแบบเรียนกับสอน
ตามลำดับที่ได้เสนอแนะไว้ แล้วเปรียบเทียบกันว่าจะทำให้นักเรียนใช้ประโยชน์ค่าตามภาษา
อังกฤษผิดน้อยลงตามที่คาดคะเนเอาไว้จริงหรือไม่

² โปรดคุณประโยชน์แต่ละชนิดที่เรียงจากประโยชน์ที่มีปัญหาน้อยที่สุดไปทางประโยชน์
ที่มีปัญหามากที่สุดในหน้า 172-173.